

4. SØNDAG I PÅSKETIDEN. A.

Kristus er den gode hyrde. Dette er temaet 4. søndag i påsketiden. Dette er et navn han gir seg selv. Han legger til og sier at «jeg har kommet for at dere skal ha liv, og det i overflod.»

Tidligere forbandt mange mennesker kristendommen med begrensninger og forbud. Mange fikk en slik tro formildet hjemme og i kirken. Det kristne livet skulle leves med avstand til verden. Livet vi lever her og nå ble sett som en prøvetid for himmelen. En slik spiritualitet var sketisk til gledene i livet. Dette ledet til en halvhjerte livsstil. Det var som om vi alltid måtte holde noe tilbake. Vi måtte alltid leve forsiktig og fryktsomt. Men er det ikke mulig å være et fromt menneske og samtidig glede seg over livet her og nå? Dagens hellige evangelium forteller oss det!

Påskedagen og den tomme graven viser oss veien til et rikt og helhjertet kristenliv! Først av alt utfordrer den oss til å leve et liv i omvendelse. Den tomme graven viser oss klart og tydelig at Gud har gjort Jesus til Herre og Messias, slik St. Peter forkynner i dagens første lesning. Den gode hyrdes kall leder oss til hvile i dåpens vann, til konfirmasjonens salvingsolje og til eukaristiens bord med et overfylt berger, som vi synger i dagens Salme.

Denne søndagen i påsketiden hører vi på nytt stemmen til Den gode hyrde som leter etter oss. Skaper hans stemme repons hos oss, slik de gjøre hos St. Peters tilhører: "Hva skal vi gjøre" ropte de. Vi har blitt døpt, men ofte lever vi som villfarne får, slik vi hører i dagens andre lesning. Derfor trenger vi daglig å omvende oss og søke tilgivelse for syndene våre. Vi skal skille oss fra dette villfarne folk, sier St Peter videre. Vårt kall er å følge Den gode hyrdes fotspor. Ved sin lidelse bar han våre synder på sitt legemet opp på korset for å frigjøre oss fra våre synder. Men hans lidelse er også et eksempel for oss. Hos ham kan vi lære å bære våre lidelser med tålmodighet og overlate våre liv og vår framtid til Guds vilje. St. Peters ord i den andre lesing ble opprinnelig skrevet til slaver. Deres liv var tyngre enn andres liv. Men ordene gjelder også for oss.

Alle mennesker møter lidelser i livene sine, før eller senere. Lidelsen kan gjøre våre harde hjerter myke. Gjennom våre lidelser kommer vi i berøring med andre menneskers lidelser. Når vi deler andre menneskers lidelser beveger vi oss ut av vår egen isolasjon. Det gir oss helbredelse å vise sympati med andre. Medfølelse kan ikke læres uten lidelse. Om du ikke selv har opplevd lidelse og grått og mottatt et medmenneskes trøst er det vanskelig å forstå hvor mye medfølelse kan bety. Da kan du vanskelig trøste dem som lider. Om du ikke har grått, kan du ikke tørke tårene fra en annen. Om du ikke har vandret i mørket, kan du ikke hjelpe dine medvandrere å finne veien. Men hvis du har lidd, kan du bli en stifinner for andre.

Når vi bryr oss om andres sår, hjelper det oss til å bli forsonet med oss selv og helbredet fra egne sår. Å dele smerte er som å dele brød: Det bringer oss nærmere hverandre. Intimitet er en frukt som vokser når vi berører hverandres sår. Hvis vi oppmuntrer hverandre når vi deler smerten i hverandres sår, hvor mye mer legedom finnes det for oss i Kristi sår, han som er Den gode hyrden? Sårene hans hjelper oss å gjenkjenne våre egne. De hellige, de dyrebare sårene til Jesus er en kilde til trøst, mot og håp for oss. Ved hans sår har vi fått legedom.

Kjære brødre og søstre. Vi må lytte aktivt med hjerte for å høre Den gode hyrdes stemme som søker oss. Det er så mange distraksjoner i livene våre at vi må lytte nøye for å høre hans stemme. Derfor trenger vi dagelig å bruke tid til bønn, særlig i denne krisetiden. Når vi bruker tid i stillhet og bønn, har vi mulighet til å høre Den gode hyrdes stemme og følge ham.

I den andre delen av evangeliet legger Jesus til at han ikke bare er Den gode hyrde. Han er også porten inn til sauene. Han vokter oss mot tyver og røvere som vil ødelegge sjelene våre. Det nye testamentet forkynner at alle som lever i fellesskap med Kristus, vil leve evig. Det gjør ingen forskjell hva andre mennesker prøver å gjøre mot oss. Jesus Kristus har overvunnet døden og djevelens makt. De kan ikke seire over ham. Han er Den gode hyrde som beskytter oss. Døden og djevelen kan ikke ødelegge det livet Gud har gitt oss. Det livet vi feirer med glede nå i påsketiden.

Jesus Kristus er porten inn til sauene. Han beskytter oss mot den evig død. Ja, vi kan lide av en uhelbredelig sykdom som angriper kroppen vår, men Jesus sier: «Ingenting kan rive oss ut av hans hånd.» Vi kan leve i en tung familiesituasjon, være redde for andre og for oss selv. Men sammen med Herren kan det tunge i livene våre bli en kilde til vekst. Vi kjemper ikke alene. Vi kjemper sammen med Herren. Han beskytter oss mot krefter som vil ødelegge våre liv.

Dagens evangelium utfordrer oss og spør: «Hvem følger jeg?» Følger jeg Den gode hyrdes stemme? Guds mor, Maria ber oss: «Gjør bare alt hva han sier til dere.» Vi er i Marias måned og vi er invitert til å be rosenkransen hver dag. Men i vår tid er det mange kristne som ikke oppfyller Det nye testamentets profeti om Maria at «fra nå av skal alle slekter prise Maria velsignet.» [Luk 1,48] Mange kristne har forlatt sin rike arv og praktiserer ikke lenger Maria-andakter. Mange av oss trenger å gjenoppdage vår mor Maria og ved hjelp av Skriften se henne med nye øyne. Når vi leser Skriften oppmerksom, veiledet av Kirken, oppdager vi at den handler om Den salige Maria fra den første boken til den siste.

Den salige Marias budskap til oss er at hennes sønn Jesus Kristus har seiret over ondskapen i verden. Gjennom sin åndelig hengivenhet viser Vår hellige mor oss veien til fred og kjærlighet. La oss reflektere over mysteriet til Vår Frue av rosenkransen som viser hvem hun er for hele verden. La oss takke Herren for den store nåde han har gitt vår Frue av rosenkransen, vår himmelske mor og vår himmelske dronning.

Gud, reis meg opp igjen , så jeg kan følge dine levende ord. Jeg er sterk når du bærer meg i dine armer. Amen.